

широки и сгодны стан, съ добры земницы и ягко добръ обыградени.

Съ още по́-голѣмо въодушевление ся захванѣ П. Пръванъ да научи свои-ты селяне на по́-вѣщо земледѣліе, какъ по́-добръ да знажтъ да си оржтъ и работять земж-тж, и щотрѣбва да правять за да си поддвигнжтъ испаднжло-то лозарство. Той заведе да ся сади тукъ лень, отъ кой-то да ся правять по́-ягко и трайно платно, а не да купувать онова скжпо-то купешко гнило памучно платно. Той завжди тукъ и онжж полезнж и спорнж хранж — брѣбоя, за кой-то тукъ още и не знаяхж. Той научи Врьтопчяне да сѣжтъ и дѣтели-нж, най-обилнж-тж и хранителнж хранж за добытька имъ. Сжще така е развждилъ у Врьтопъ и сѣянїе-то на различни другы билїя, като: зелень (зарзавать) за въ ястія, за лѣкове, за въ работж и за проданъ растенїя. За венчкы тия спорны и полезны билїя той имъ набави сѣмена отъ другы мѣста и за всичко това, съ кое какъ да ся постжпя и глєда той не само-поучяваше свои-ты Врьтопчяне, нѣ показваше имъ и примѣръ. Всякога му е рѣчь-та това: „Не оставяйте ничто да пропада и да ся губи изъ ржцѣ-тѣ ви, нѣ като живи хора, трудѣте ся да поддвигате всичко какво-то добро можете.“ Той гы научи да непръскать тора (гюбре-то) по дворища-та си, зачто-то така и хранителна-та чясть му ся губи и извѣтрѣва, па и по двора имъ всякога е нечистота и смрадъ, нѣ всякой да ископае по единъ трапъ на странж въ двора си и тамъ да събира както тора отъ добытька, така и смети-ты изъ кжщи, и откакъ добръ угные тога да го носятъ по нивя-та си, отъ кои-то да можтъ послѣ двойно да ся ползувать. Той гы научи да држжять въ кжщя-та си чисто и всяко нѣщо на свое мѣсто. По неговы сѣвѣты и селскы-ты улицы ся очистихж отъ прѣжни-ты нечистоты и нѣкои отъ тѣхъ постлахж съ камъни. Все пакъ той е причина за да ся отвори, наряди и украси край село-то и оная обща градина, обыколена околорьсть съ различни овоцїя и сѣнчясты дръвеса за почивкж или расходъ на неговы-ты прилѣжны и трудолюбивы селяне въ праздниченъ день.

Всичко това насрьдчи Врьтопчяне да ся охванжтъ и о по́-голѣмы работы. П. Пръванъ доказа на свои-ты селяне, какво ще бжде по́-износно и по́-полезно и за тѣхъ и за добытька, ако да го непасжтъ, нѣ да го хранять на яслж, та земледѣл-